uicatiae a remedio salu
tari. fontem tantę pie
tatis sauciatae; Quia etiam.
si hęc omnia fecerimus,
non erunt idonea ad ex
piationem scelerum
nostrorum, nisi ea bonitas
domini clementiaque: dele
uerit; Qui cum religio
si conatus obsequia sup
plicamente a nobis obla
ta perspexerit, exiguos
paruosque conatus inmen
sa liberalitate prose
quitur dicens; Ego sum.
ego sum qui deleo iniqui
tates tuas propter me,
& peccatorum tuorum
iam non recordabor;
Adhunc ergo quem prędix
imus statum, quisque
conscenderit, satisfac
tionis gratiam, cotidi
anis ieiuniis & morti
ficatione cordis & cor
poris assequitur; quia
sicut scriptum est, sine
sanguinis effusione
non fit remissio; nec im
merito; Caro enim & san
guis regnum dei posside
re non possunt; Et ideo
quisquis ab huius sangui
nis effusione gladium
spiritus quod est uerbum dei uo
luerit inhibere, absque
dubio illa hieremiae
prophetę maledictione
plectetur; nam male
dictus inquid qui pro
hibet gladium suum a san
guine; hic namque est
gladius qui illum nox
ium sanguinem. quo ani
matur materiae pecca
torum salubriter fun
dens. quicquid repperе
rit in membris nostris car
naliter renumque con
cretum. resecat. & abscin
dit, ac mortificator ui
tiis fuerit deo. & spiritua
libus facit uigere uir
tutibus & ita iam non
recordatione ueteris ad
missi. sed spe futurorum

Lizenz: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 575, p. 43 – Johannes Cassianus, Collationes patrum XVII-XXIV (http://www.e-codices.ch/de/csg/0575/43)